

El transport públic és un dret social: defensem-lo!

Canvien els governs de les ciutats i els governs autonòmics, però les polítiques resten iguals o empitjoren; si més no, pel que fa als transports públics. Des d'Endavant (OSAN) considerem intolerables les declaracions del nou alcalde de la ciutat de Barcelona i les del president de la CAC respecte al transport públic, on advoquen per un augment "important" en els preus dels transports.

Aquest menyspreu total pel transport públic ja ve de lluny, perquè ni els suposats governs d'esquerres (PSOE-PSC, ERC i ICV-EUiA) que van governar la ciutat de Barcelona durant dècades, ni l'actual govern de CiU, han considerat el transport públic com el que és: un dret social. La seva política ha consistit en gestionar TMB sota criteris empresarials estrictament monetaris, com si d'una empresa privada es tractés, sense tenir en compte que el que estaven gestionant és un servei públic que cobreix un dret social bàsic com és el transport. Potser aquesta manca d'interès evident ve donada perquè el transport públic és utilitzat principalment per les classes populars (i majoritàriament per dones) compostes de treballadors/es, pensionistes, aturats/des i joves.

Augment de preus constant

Des de lustres ençà hem vist com els preus dels bitllets i targetes més utilitzats s'han incrementat cada any molt per sobre de l'IPC (Índex de Preus al Consum). L'increment de preus ha estat salvatge i completament desproporcionat, fins i tot en aquells períodes on el consistori ha disposat d'un augment del seu pressupost anual. En aquest sentit, des d'Endavant (OSAN) no entenem com l'actual alcalde, Xavier Trias (CiU) i el President de la Generalitat, Artur Mas (CIU) parlen d'un "augment important" de preus per l'any que ve quan des de fa molts anys l'augment de preus ha estat substancial i sostingut. Aquesta mesura només es pot entendre com un atac més cap als sectors més desfavorits i precaris que no podem, o no volem, assumir el cost del transport privat i que som els més perjudicats per les polítiques de l'Ajuntament en aquesta matèria.

Des d'Endavant (OSAN) volem recordar que el transport públic de la ciutat de Barcelona és un dels més cars de tot l'Estat espanyol i fins i tot d'Europa (si es tenen en compte els salaris). També cal assenyalar la raquítica tarifació social de Barcelona en comparació a moltes d'altres ciutats i estats d'Europa. Actualment, la tarifació social només cobreix a la gent gran, les infants fins als dotze anys (T-12) i en alguns casos, el jovent (T-jove és només trimestral). Les beneficiàries d'aquesta tarifació constitueixen una part mínima de la gent que l'ha de menester, ja que en deixa fora a joves, aturades, estudiants o a la població que viu per sota del llindar de la pobresa. En aquest moment, en lloc d'augmentar el preu de la tarifació, les administracions haurien de seguir l'exemple d'altres ciutats i estats europeus, on el transport públic és gratuït o compta amb importants reduccions per a aturades, treballadores o persones per sota del nivell de la pobresa.

L'augment sostingut de preus encara és més inacceptable si és té en compte les actuacions de TMB en els darrers anys, destinant més de 10 milions d'euros en la instal·lació de càmeres i nous sistemes de barreres a les estacions. També cal esmentar

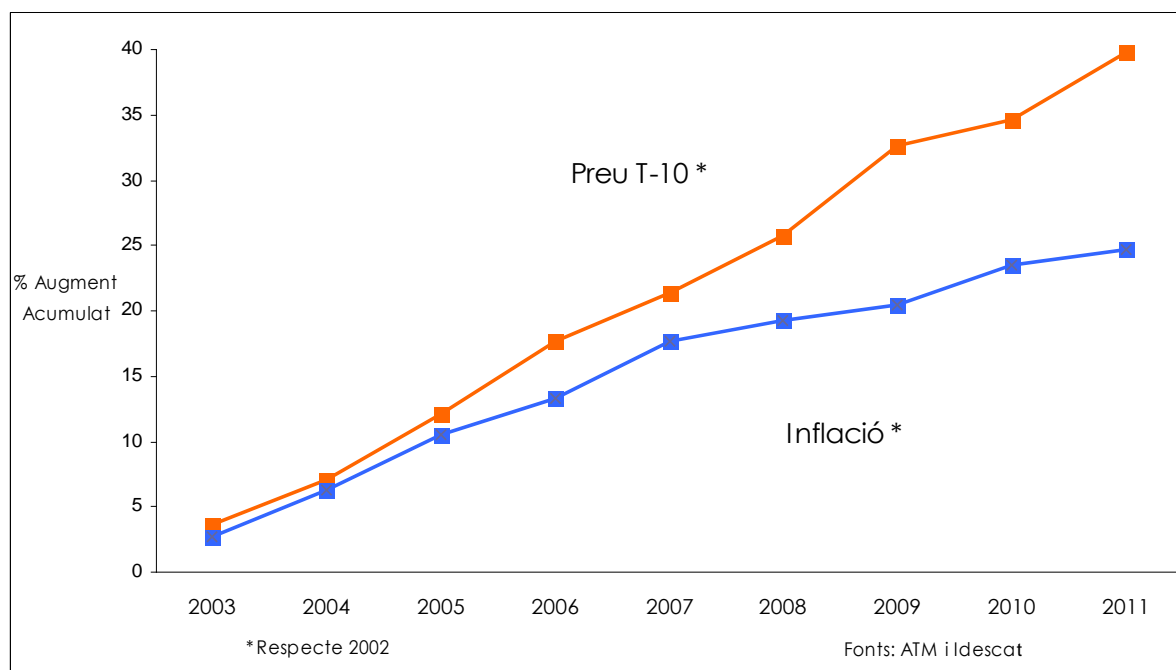

la demanda interposada contra TMB per part del sindicat de treballadors/es CGT per la possible malversació de fons públics a l'hora d'assignar hores sindicals indegudes a sindicalistes de CCOO i UGT, que suposarien uns 20.000 euros al mes en salaris.

Per si no n'hi havia prou, mentre apugen el preu del bitllet i inverteixen en reprimir a qui no vulgui o no pugui pagar, ells es lucren amb xifres desorbitades. Així, tot un seguit d'ex-directius de TMB s'han jubilat amb pensions capitalitzades que per a nosaltres són completament inimaginables.

Actualment els directius reben 800.000€ en diversos conceptes d'indemnitzacions per assistir a consells o reunions diverses que duren, a vegades, pocs minuts. Segons el sindicat CGT, a l'ÀMB es paguen sous de càrrecs polítics (caps de gabinet, assessors d'àrea i assessors grups polítics) per valor de 1.929.411 € anuals, fet que representen 168.115 € més que abans, quan existien dues entitats (entre elles l'EMT) i una mancomunitat. A tot això, cal afegir-hi nous càrrecs amb noves denominacions que acaben costant 156.738 € més que abans.

Gràfic: Augment del preu de la T-10 respecte la inflació de la CAC durant el període 2002-2011

Crisi ecològica: transport públic opció de futur

Des d'Endavant (OSAN) també volem assenyalar que l'actual crisi que estem patint també és una crisi ecològica. En aquest sentit, és de vital importància pel futur de la nostra ciutat i dels Països Catalans disminuir la dependència dels hidrocarburs. Per aquest motiu, i tenint en compte que el transport acapara una gran proporció d'aquests recursos importats, creiem que l'aposta pels transports públics ha de ser decidida. En una ciutat densament poblada i compacta com és Barcelona, la potenciació dels mitjans de transport públic que són molt més eficients que els privats, juntament amb la potenciació dels transports privats no motoritzats (bicicletes), haurien de ser una prioritat absoluta. No pot ser que la majoria de l'espai públic de la ciutat es destini al transport privat ni que la inversió pública de la ciutat vagi destinada a la construcció de grans xarxes viàries per a cotxes i motocicletes.

El transport públic: Un dret social

El transport públic no és un luxe ni un privilegi, sinó un dret social que garanteix la lliure circulació de la població en el teixit urbà. En l'actualitat, estem veient com hi ha una lluita implacable per part del sector privat, la patronal i els partits polítics que representen o es pleguen als seus interessos per desballestar el sector públic, que és l'encarregat de garantir la majoria dels nostres drets socials. També estem veient com la lluita de classes s'ha aguditzat i com el manteniment dels beneficis de les grans empreses i dels privilegis del capital deixen cada cop a més treballadors i treballadores a l'atur i amplien la població que viu per sota del llindar de la pobresa.

Per aquest motiu, des d'Endavant (OSAN) Barcelonès creiem que és precisament ara, més que mai, quan els serveis públics són més importants per a la classe treballadora. Per tant, si les forces representades als consistori barceloní, en especial aquells partits que es reclamen d'esquerres, renuncien a la defensa del transport públic, haurem de ser els treballadors i les organitzacions de base qui ens defensem d'aquests atacs i defensem els nostres drets.

Per tot això és imprescindible que els i les treballadores de Barcelona ens organitzem als sindicats combatius, a les assemblees dels barris, a l'Esquerra Independentista (Endavant, CUP, CAJEI i Maulets, la COS, el SEPC). Només així, sortint al carrer i prenent part activa en la lluita i defensa dels nostres drets aconseguirem tenir el transport públic que necessitem les classes populars.

Endavant (OSAN) Barcelonès

Barcelona, Països Catalans Novembre de 2011